

Bemærkninger til forslaget

Vi lever i en globaliseret tidsalder, hvor vores hverdag i Danmark i stigende grad påvirkes af globaliseringen, og hvor vores handlinger samtidig har konsekvenser for befolkningen i lande langt væk fra os. Danskerne ved meget om de økonomiske og kulturelle konsekvenser af globaliseringen, der vedrører dem selv, men desværre meget mindre om globaliseringens betydning for ulighed, udvikling og handel på verdensplan. For at sikre en kvalificeret offentlig debat i Danmark er det vigtigt, at vi forstår vores egen rolle i globaliseringen og konsekvenserne af globaliseringen for resten af verden, ikke kun for de velstående lande.

Oplysningsarbejdet bør have som målsætning at formidle de stadig flere sammenhænge, der findes mellem levevilkårene i udviklingslandene og i Danmark. Hensigten er at skabe forståelse for, at verden hænger sammen, og at afstande mellem lande og befolkninger bliver mindre. Målet er at klæde næste generation på til globaliseringens mangeartede udfordringer, således at den forstår disse sammenhænge og kan handle på baggrund heraf.

Det frie marked efterspørger ikke i tilstrækkelig grad information om globaliseringens konsekvenser for udviklingslandene. Netop derfor bør den danske stat give økonomisk støtte til tilvejebringelse af denne information til fælles bedste for den danske befolkning og den offentlige debat. Udviklingsbistanden skal først og fremmest komme de fattige til gode. Men samtidig viser undersøgelser, at danskerne ved for lidt om situationen i de fattige udviklingslande. Netop derfor bør den danske stat økonomisk støtte tilvejebringelse af denne information til fælles bedste for den danske befolkning og den offentlige debat.

I juni 2007 foretog en række FN-kontorer i Danmark en undersøgelse af danskernes viden om udviklingsarbejdet og situationen i verdens fattige lande. Den viste desværre, at danskerne ved meget lidt om emnet. Kun 15 pct. vidste, hvad de meget omtalte 2015-mål var, og heraf svarede halvdelen af disse forkert på spørgsmålet om, hvad 2015-målene omhandlede. De 15 pct. er kun en stigning på 6 pct. siden 2005, hvor regeringen kraftigt beskar oplysningsmidlerne,

og det er markant lavere end i de øvrige nordiske lande. Hertil kommer, at OECD's seneste evaluering af dansk bistand noterer sig, at udviklingsoplysningen er blevet reduceret og pålagt egenfinansiering. Rapporten opfordrer til igen at styrke dette område i samarbejde med ngo'erne. Endelig melder de frivillige bistandsorganisationer også om en massiv efterspørgsel på information om udviklingslande, globaliseringens konsekvenser herfor og bistandsarbejdet generelt, som de ikke har ressourcer til at imødekomme.

Især undervisningsdelen har lidt under de seneste års nedskæringer. Det er vigtigt, at også de unge undervises i globaliseringens muligheder og konsekvenser for både Danmark og de fattige lande, så de kan indgå i samfundsdebatten på et kvalificeret grundlag. For at sikre en informativ, tidssvarende og nuanceret undervisning er der behov for en løbende udvikling af nye undervisningsmaterialer om forholdene og udviklingsarbejdet såvel som globaliseringen i de fattige lande.

Mens Danmark har skåret i midlerne til udviklingsoplysning, har vore nabolande, Norge og Sverige, opprioriteret oplysningsindsatsen med tocifrede millionbeløb over de seneste år på grund af et stigende behov herfor. Danmark bør følge med tendensen i vore nabolande og øge den årlige bevilling til dette essentielle område. Ved at der oprettes en ny pulje til en forstærket oplysningsindsats, vil de afsatte midler i højere grad afspejle det stigende behov i befolkningen for et bredt kendskab til andre kulturer, andre landes udvikling og globaliseringens muligheder og risici for den fattige del af verden, samt hvilken indflydelse både danskerne og udviklingslandene har på hinandens virkelighed og hverdag.

Oplysning om bistand og om udviklingslande gives mest hensigtsmæssigt af de mange grupper i det danske samfund, der har baggrund i aktivt arbejde i disse lande. Det drejer sig i høj grad om de folkelige og frivillige ngo'er, der modtager 90 pct. af ngo-bevillingen over finansloven. De spiller en central rolle i kontakten med civilsamfundet i udviklingslandene. Den viden og information, ngo'erne opnår i samspillet med